

Rozważania Biblijne

– VII Niedziela Wielkanocna –

Pierwsze czytanie z Dziejow Apostolskich 1, 15-26

Wtedy Piotr w obecności braci, a zebrało się razem około stu dwudziestu osób, tak przemówił: «Bracia, musiało wypełnić się słowo Pisma, które Duch Święty zapowiedział przez usta Dawida o Judaszu. On to wskazał drogę tym, którzy pojмали Jezusa, bo on zaliczał się do nas i miał udział w naszym posługiwaniu. Za pieniądze, niegodziwie zdobyte, nabył ziemię i spadłszy głową na dół, pękł na pół i wypłynęły wszystkie jego wnętrzności. Rozniosło się to wśród wszystkich mieszkańców Jerozolimy, tak że nazwano ową rolę w ich języku Hakeldamach, to znaczy: Pole Krwi. Napisano bowiem w Księdze Psalmów: Niech opustoszeje dom jego i niech nikt w nim nie mieszka! A urząd jego niech inny obejmie! Trzeba więc, aby jeden z tych, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał z nami, począwszy od chrztu Janowego aż do dnia, w którym został wzięty od nas do nieba, stał się razem z nami świadkiem Jego zmartwychwstania». Postawiono dwóch: Józefa, zwanego Barsabą, z przydomkiem Justus, i Macieja. I tak się pomodlili: «Ty, Panie, znasz serca wszystkich, wskaż z tych dwóch jednego, którego wybrałeś, by zajął miejsce w tym posługiwaniu i w apostołstwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść swoją drogą». I dali im losy, a los padł na Macieja. I został dołączony do jedenastu apostołów.

“Wtedy”

- Chodzi tu o dni poprzedzające Zesłanie Ducha Świętego.
- Są to więc słowa napisane krótko po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa.
- Piotr, któremu Jezus powierzył misję czuwania nad Jego owcami, próbuje zorganizować wspólnotę i wybrać nowego Apostoła na miejsce Judasza.

“Judasz wskazał drogę tym, którzy pojмали Jezusa, bo on zaliczał się do nas i miał udział w naszym posługiwaniu. Za pieniądze, niegodziwie zdobyte, nabył ziemię.... »

- To Jezus powołał Judasza na Apostoła:

“ W tym czasie Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga. Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami: Szymona, którego nazwał Piotrem; i brata jego, Andrzeja; Jakuba i Jana; Filipa i Bartłomieja; Mateusza i Tomasza; Jakuba, syna Alfeusza, i Szymona z przydomkiem Gorliwy; Judę, syna Jakuba, i Judasza Iskariotę, który stał się zdrajcą.” (Lk 6, 12-16)

- Bóg pozostawia nas zawsze wolnymi. Nawet Judasz, którego Jezus wybrał i któremu powierzył misję, ma wolny wybór...a wybrał zdradzenie Jezusa...

Apostołowie postanawiają wybrać kogoś innego na jego miejsce, zgodnie ze słowami: *« Niech urząd jego niech inny obejmie! » (Ps 69,8; 109,8)*

Piotr nie wymienia cech charakteru czy koniecznych zasług przyszłego nowego Apostoła – podaje tylko jeden warunek: musi to być ktoś, kto towarzyszył Jezusowi od chrztu Jana do Wniebowstąpienia.

- *“Trzeba więc, aby **jeden z tych**, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał z nami.”*

Nie tylko Apostołowie towarzyszyli Jezusowi. Grupa chodzących za Nim ludzi była dużo większa: *« Piotr w obecności braci, a **zebrało się razem około stu dwudziestu osób... »***

*“ Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie. Ale **wy też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku.**” (J 15,26-27)*

Piotr nie decyduje sam. Wszystko dzieje się w trzech etapach:

1. Na prośbę Piotra, przedstawieni zostają dwaj kandydaci: *“Postawiono dwóch”* – tekst nie podaje kto ich przedstawił.
2. Obecni na zebraniu bracia (a było ich według Piotra stu dwudziestu) zaczynają się modlić: *“«Ty, Panie, znasz serca wszystkich, wskaż z tych dwóch jednego, którego wybrałeś, by zajął miejsce w tym posługiwaniu i w apostołstwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść swoją drogą».*
3. Bracia losują, by wybrać jednego z dwóch kandydatów – w tamtych czasach losowanie było formą zawierzenia Bogu...

Psalm 103, 1-2; 11-12; 19; 22

*Błogosław, duszo moja, Pana,
i całe moje wnętrze - święte imię Jego!
Błogosław, duszo moja, Pana,
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!*

*Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią,
tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją.
Jak jest odległy wschód od zachodu,
tak daleko odsuwa od nas nasze występki.*

*Pan w niebie tron swój ustawił,
a swoim panowaniem obejmuje wszechświat*

*Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła,
na każdym miejscu Jego panowania:
błogosław, duszo moja, Pana!*

- Jest to psalm dziękczynny. Narod wybrany spiewał go wdzięczny za wszystkie błogosławieństwa otrzymane od Boga. W dzisiejszej liturgii, spiewamy tylko czesc wersetów. W rzeczywistości ma on ich dwadzieścia dwa, co odpowiada liczbie liter w alfabecie hebrajskim. Zatem został on skomponowany jako psalm dziękczynny za dzieło Przymierza.
- Cały ten psalm jest paralelny: wersety powtarzają się jak echo.

I tak w pierwszej strofie, paralelne są słowa "dusza" i cały byt człowieka ("całe moje wnętrze"). Albowiem w mentalności biblijnej, dusza oznacza całe jestestwo człowieka.

"Błogosław, duszo moja, Pana, i całe moje wnętrze - święte imię Jego!"

"święte imię Jego" - Dla Żydów wymawianie czyjegos imienia jest równoznaczne z tym, że dobrze się zna tę osobę. To właśnie z tego powodu, nie wymawiają oni nigdy Imienia Boga uważając, że nie znają Go wystarczająco....najczęściej zastępują Je słowem Pan czy Wszchemocny.

Struktura psalmu 103:

1. Jego pierwszy i ostatni werset jest taki sam: *"błogosław, duszo moja, Pana"*
2. Biorąc pod uwagę całość tekstu, **pierwsza zwrotka** odnosi się do narodu wybranego - jest zaproszeniem do uwielbiania Boga na ziemi:
 - *"Błogosław, duszo moja, Pana, i całe moje wnętrze - święte imię Jego! Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach! "*

A **ostatnia zwrotka** zaadresowana jest do slug Anielskich - zaprasza do uwielbiania Boga w Niebie:

- *“Błogosławcie Pana, wszystkie Jego zastępy, służący Jego, pełniący Jego wolę! Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła, na każdym miejscu Jego panowania: błogosław, duszo moja, Pana!”*

- Moznaby wiec powiedziec, ze ten psalm zaadresowany jest do calego wszechswiata.
- W samym srodku psalmu, znajduje sie strofa, ktorej slowa sa w centrum wiary Izraela:

- *“Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją. Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki.”*

“Jak jest odległy wschód od zachodu”

- W jezyku biblijnym, wschod i zachod oznaczaja nie tylko strony swiata. Maja tez inne znaczenie: wschod oznacza swiatlo (swiatlo prawdy), a zachod symbolizuje błedy i grzechy.
 - Bog pociaga nas ku Swemu Swiatlu i Prawdzie, oddalajac nas od grzechow przeszlosci...

W pierwszych wiekach chrzescijanstwa, w czasie liturgii chrzcielnej, katechumeni wyrzekali sie zla i grzechu, stojac w kierunku zachodu, a nastepnie odwracali sie ku wschodowi, by wypowiedziec wyznanie wiary, po ktorym to zanurzali sie w baptyzerium.

POLSKA MISJA KATOLICKA
MI

STRASBOURG

- 📍 **Polska Misja Katolicka w Strasburgu**
- 📍 **ks. Ryszard Górski**
- 📍 **Parafia Notre Dame de Lourdes**

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ **+33 3 88 32 31 60**